

Gud har givet os *Sin egen* Ånd.

Helligånden har arbejdet mærkbart i mit hjerte de sidste 2-3 dage.

Torsdag aften sidder jeg og takker for første del af Stephanies formidling fra i onsdags. Det lyder:

”Før Jesu Kristi himmelfart sagde Han til disciplene: I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være Mine vidner.

Guds fulde rustning består blandt andet af sko på fødderne: villighed til at gå med fredens evangelium. Vi har fået kraften til at vidne om Kristus, dette er ikke kun at prædike om evangeliet; men at leve et liv, som vidner om Kristus. Det gør vi ved at sige ”Ja” uanset, hvordan omstændighederne ser ud. Jo mere håbløst tingene ser ud og jo mindre vi mener, vi kan klare en given situation – des mere vil vi vidne om Kristus.

Men hvordan kommer vi til det punkt – at vidne om Kristus?

Først og fremmest er vi blevet forenet med Gud. Gud har givet os *Sin egen* Ånd – den kan kun modtages ved, at Jesu Kristi blod har rensset os – derved er vi blevet værdige til at modtage Helligånden”.

Og så kom der et mægtigt nærvær og jeg blev meget rørt. Og nærværet var der i usædvanlig lang tid.

Næste formiddag sidder jeg og kigger i min arbejdsbog og frasiger de løgne, jeg har troet på, om vores himmelske Fader. Og går herefter i taksigelse for hvem Han ifølge Ordet er. Tak at Du er kærlighed, tak at Du er god, tak at Du er trofast, tak at Du er en barmhjertighedens Fader, at Du er lysenes Fader, hos hvem der ikke findes forandring er eller skiftende skygge.

Og ud af munden kommer: Tak at jeg er frelst fra Din vrede ved Jesus Kristus. Det er slut med at tro på, Du er vred på mig.”

Herefter takker jeg igen for indholdet af Stephanies formidling fra i onsdags: Tak at Du har givet mig Din egen Ånd. Og ud af munden kommer, tak Far at du har givet mig: Din *egen* ånd. Det er Din

egen Ånd, som Du har givet mig en flig af. Og så kommer der bare en dyb, dyb hulken.

Og så er det som om, hjertet fortæller, at det er en kæmpe, kæmpe kærlighedserklæring fra vores himmelske Fader til os, at Han har givet ud af Sin egen Ånd. Gaven er ubeskrivelig stor og helt, helt speciel og unik. Han har givet os noget af Ham selv, noget af Sit væsen, Hans DNA. Samtidig opleves, at der - i gaven - ligger noget sårbart, noget fint, noget dyrebart, som virkelig bør skattes og værnes om og lyttes til.

Jeg spørger: Hvad foregår der?

Og der kommer: "Åbenbarelse af Guds Rige". I bedes bedømme det.

Herefter begynder jeg bare spontant at synge en sang til Helligånden, som vi startede med at synge.

I Matt. 10; 20 står: "Men når de udleverer jer, så vær ikke bekymrede for, hvordan I skal tale, eller hvad I skal sige; for det skal blive givet jer i samme stund, hvad I skal sige. For det er ikke jer, der taler, men det er jeres Faders Ånd, som taler gennem jer".

Hvordan kan vores Fader - som har sendt Sin Søn som et sonoffer for vore synder, så vi kunne blive rensset og værdige til at modtage Hans *egen* Ånd - forkaste os, som løgneren påstår? Det hænger ikke sammen. Det er en fed løgn.

Vores himmelske Fader har gjort det stik modsatte, Han har i Sin store kærlighed givet alt for at flytte os over i Sin elskede Søns Rige, hvor vi nu er, og Hans *egen* Ånd bor i os, så vil tilhører Ham for evigt. Dette er Hans ultimative kærlighedserklæring til os.

Undervisning v/Iben